

Impaktes Visuals

Art Gallery & Graffiti Workshop

www.impaktesvisuals.com

art@impaktesvisuals.com • T. 93 726 24 99

La Caputxeta Vermella

de Charles Perrault

nova expo col·lectiva a Impaktes Visuals

La Caputxeta Vermella

Temàtica:

Adaptació gràfica del conte de la Caputxeta Vermella de Charles Perrault de 1697.

Impaktes Visuals ha fet un recull del conte original de Perrault, allunyat del clàssic popular dels germans Grimm.

Aquí la història no té un final feliç, el llop s'acaba menjant a l'àvia i a la Caputxeta i no apareix el caçador per salvar-les.

D'aquest conte n'hem extret 15 fragments i cada un dels artistes de la modalitat de pintura haurà d'escollir quin vol representar al seu llenç.

Què es pot presentar?

- Projectes en vídeo. Durada màxima de 5 minuts.
- Escultura (de dimensions reduïdes)
- Pintura (tècnica lliure: collage, oli, spray, acrílic, markers, etc...)

sobre tela de 70x70 cm.

Impaktes Visuals proveeix a l'artista del llenç a pintar, de manera que tots els participants treballin amb el mateix format i suport.

En les modalitats de vídeo i d'escultura, el nombre de participants és il·limitat.

El número màxim de participants en la modalitat de pintura en son 15; cada un d'ells representarà gràficament un fragment del conte, escollit prèviament junt amb els membres d'ImpaktesVisuals.

Els participants en escultura i vídeo poden fer la seva pròpia interpretació del conte, representant el moment o motiu de La Caputxeta Vermella més adient a la seva tècnica.

L'objectiu de l'exposició és que l'espectador pugui fer un seguiment ordenat del conte a través dels quadres penjats correlativament, amb el text de cada fragment adjuntat.

Les escultures crearan ambientació i els vídeos donaran moviment al conte, de manera que l'espectador se senti integrat dins de l'exposició gràcies a molts factors gràfics i plàstics.

No és una exposició de temàtica infantil ni dirigida a un públic familiar.

Aquesta exposició vol presentar la versió del conte La Caputxeta Vermella de Charles Perrault, el qual volia adoctrinar a les adolescents a que no caiguessin en la temptació del plaer sexual, representat al conte amb la figura del llop. Anava destinat a les joves en edats propícies a caure al joc de la seducció en mans de mascles tant terribles com el llop.

A cada participant se li donarà el text sencer del conte perquè conegui tota la història i saber quin fragment li precedeix per tal de treballar el propi. També hi ha una explicació del conte per tal d'orientar a l'artista i pugui transmetre un missatge proper al que va intentar Perrault al seu moment.

Els artistes participants no han caure en la simbologia popular que tots tenim al cap quan pensem amb La Caputxeta Vermella. Després de llegir de nou el conte i entendre la seva simbologia, a molts el significat que guarden en la seva memòria de quan llegien el conte de petits els hi canviarà.

Qui pot participar:

Pot participar qualsevol artista que ho vulgui, sense importar la localitat, l'edat, la tècnica, etcètera.

Com participar:

- Qui estigui interessat en participar ha de notificar-ho a ImpaktesVisuals (ja sigui per mail o presencialment) i ensenyar una mostra del seu estil gràfic-pictòric ja que es farà una selecció dels participants.

- Escollir en quina disciplina artística participar i explicar els requeriments tècnics necessaris (en el cas d'escultura i vídeo)

- Abonar la quantitat de 25 euros (en concepte de publicitat, vernissage, web,...).

- Llegir-se el conte i escollir el fragment a representar (només els de la modalitat de pintura) i notificar-ho a Impaktes ja que podria ser que el fragment ja estigués agafat per un altre artista.

- Comprometre's a entregar l'obra a la data marcada per tal de no deixar un buit en el seguiment gràfic del conte.

La data d'entrega de les obres i de la inauguració de l'exposició l'anunciarem més endavant, però el mes d'exposició serà el juny.

La recollida dels llenç a ImpaktesVisuals dels artistes participants en la modalitat de pintura ja se'ls anunciarà per mail quan venir a buscar-les.

Caperucita Roja de Charles Perrault

Fragment núm. 1

Había una vez una niña en un pueblo, la más bonita que jamás se hubiera visto; su madre estaba enloquecida con ella y su abuela mucho más todavía. Esta buena mujer le había mandado hacer una caperucita roja y tan bien le sentaba, que todos la llamaban Caperucita Roja.

.....

núm. 2

Un día su madre, habiendo cocinado unas tortas, le dijo:

-Anda a ver cómo está tu abuela, pues me dicen que ha estado enferma; llévale una torta y este tarrito de mantequilla. Y no te salgas del camino ni te distraigas con las flores del bosque, ve directo a casa de la abuela.

.....

núm. 3

Caperucita Roja partió en seguida a ver a su abuela que vivía en otro pueblo. Al pasar por el bosque, se encontró con el lobo, que tuvo muchas ganas de comérsela, pero no se atrevió porque unos cazadores andaban por ahí cerca.

.....

núm. 4

El lobo le preguntó a dónde iba. La pobre niña, que no sabía que era peligroso detenerse a hablar con un lobo, le contestó:

-Voy a ver a mi abuela, y le llevo una torta y un tarrito de mantequilla que mi madre le envía.

.....

núm. 5

-Vive muy lejos? -le preguntó el lobo.

-Oh, sí! -dijo Caperucita Roja-, más allá del molino que se ve allí lejos, en la primera casita del pueblo.

.....

núm. 6

-Pues bien -dijo el lobo-, yo también quiero ir a verla; yo iré por este camino, y tu por aquél, y veremos quién llega primero.

El lobo partió corriendo a toda velocidad por el camino que era más corto y la niña se fue por el más largo entreteniéndose en coger avellanas, en correr tras las mariposas y en hacer ramos con las florecillas que encontraba.

.....
núm. 7

Poco tardó el lobo en llegar a casa de la abuela; golpea la puerta: Toc, toc.

-Quién es?

-Soy su nieta, Caperucita Roja -dijo el lobo, disfrazando la voz-, le traigo una torta y un tarrito de mantequilla que mi madre le envía.

.....
núm. 8

La cándida abuela, que estaba en cama porque no se encontraba bien, le gritó:

-Tira del cordel y se abrirá la puerta

El lobo tiró del cordel y la puerta se abrió.

.....
núm. 9

El lobo se abalanzó sobre la buena mujer y la devoró en un santiamén, pues hacía más de tres días que no comía.

.....
núm. 10

En seguida cerró la puerta y fue a acostarse en la cama de la abuela, esperando a Caperucita Roja quien, un rato después, llegó y golpeó la puerta: Toc, toc.

-Quién es? preguntó el lobo

.....
núm. 11

Caperucita Roja, al oír la ronca voz del lobo, primero se asustó, pero creyendo que su abuela estaba resfriada, contestó:

-Soy su nieta, Caperucita Roja, le traigo una torta y un tarrito de mantequilla que mi madre le envía.

El lobo le gritó, suavizando un poco la voz:

-Tira del cordel y se abrirá la puerta

Caperucita Roja tiró del cordel y la puerta se abrió.

.....
núm. 12

Viéndola entrar, el lobo le dijo, mientras se escondía en la cama bajo la manta:

-Deja la torta y el tarrito de mantequilla en la repisa y ven a acostarte conmigo.

.....
núm. 13

Caperucita roja lo hizo, se desnudó y se metió en la cama.

Grande fue su sorpresa al aspecto de su abuela sin vestidos,

.....
núm. 14

y le dijo:

-Abuela, qué brazos tan grandes tienes!

-Es para abrazarte mejor, hija mía.

-Abuela, qué piernas tan grandes tienes!

-Es para correr mejor, hija mía.

-Abuela, qué orejas tan grandes tienes!

-Es para oírte mejor, hija mía.

-Abuela, qué ojos tan grandes tienes!

-Es para verte mejor, hija mía.

.....
núm. 15

-Abuela, qué dientes tan grandes tienes!

- Son para comerte mejor!

Y diciendo estas palabras, este lobo malo se abalanzó sobre Caperucita Roja y se la comió.

Reflexions

Aquí van unes quantes reflexions sobre la versió de Perrault de 1967, la primera versió escrita, provinent de la literatura de tradició oral. Introdueix la moralitat a la història:

Moraleja
Aquí vemos que la adolescencia,
en especial las señoritas,
bien hechas, amables y bonitas
no deben a cualquiera oír con complacencia,
y no resulta causa de extrañeza
ver que muchas del lobo son la presa.
Y digo el lobo, pues bajo su envoltura
no todos son de igual calaña:
Los hay con no poca maña,
silenciosos, sin odio ni amargura,
que en secreto, pacientes, con dulzura
van a la siga de las damiselas
hasta las casas y en las callejuelas;
más, bien sabemos que los alagadores
entre todos los lobos ¡ay! son los más fieros.

El missatge es dirigeix a instruir a les joves sobre com funcionen les regles socials del control de la sexualitat, ja que elles no saben “lo perillós que és parar-se a escoltar a un llop”. Perrault construeix així un conte sobre la seducció, en el que el llop actua com a temptador dels plaers front a la necessitat de repressió de les joves.

La Caputxeta Vermella de Perrault no és una nena, és una jove que ja té la menstruació, per tant, que ja pot mantenir relacions sexuals.
La caputxa representa la menstruació (la regla).

Imposa el tema de la violació sobre la versió popular, de manera que es substitueix la por de la Caputxeta Vermella a ser devorada per la por a ser violada.

La visita de l'àvia no és la veritable missió de La Caputxeta, sino que ella es dirigeix a una trobada íntima amb el llop.
Al bosc hi ha caçadors (homes rivals al joc de la seva seducció) que amenacen al llop a no dur a terme el seu desig i per tant prefereix que ocorreixi a casa de la seva àvia, així primer devora a una i després a l'altra.

Al pensar amb La Caputxeta Vermella amb la mentalitat d'aquella època patriarcal i tant dura de la vida dels pagesos, hem de entendre la visió que va voler transmetre Perrault quan parla de que ella és la culpable del què li passa, de la seva falta de control, ja que desobeeix l'advertència de la seva mare a no sortir-se del camí, ni de que sigui tant curiosa parant-se a recollir floretes ni a parlar amb estranys, ja que dona peu al Llop a proposar-se amb ella ja que així li fa entendre. Queden així els homes exculpats de les conseqüències dels seus desitjos sexuals perquè son les dones qui els provoquen.

Aquesta mentalitat tant masculinista de l'època va començar a tenir les seves crítiques feministes més modernes ja que el conte ensenya a les dones a amagar els seus desitjos i a abandonar l'aventura (el bosc on viu el llop) per restar en l'espai de la casa, propi de les dones indefenses.

La producció de contes no discriminatoris i literatura políticament correcta no es va donar ins els anys 80 dels S.XX.